

Superstițiile spun că Anul Nou trebuie întâmpinat alături de familie și prieteni, iar pentru ca în următoarele 12 luni să fim sănătoși să dansăm în aer liber.

Un obiect vestimentar de culoare roșie, bani în buzunar, vâsc, masa îmbelșugată, mersul cu Plugușorul și Sorcova se numără între superstițiile și obiceiurile românilor la trecerea dintre

anPlugușorul, Mersul cu Buhaiul, Jocul Caprei și Jocul Ursului aducătoare de fertilitate și Umblatul cu Sorcova pentru a transmite sănătate și tinerețe celor colindați marchează datina românească la trecerea dintre ani.

Potrivit unor superstiții ale românilor, pentru a avea noroc și belșug în noul an pe masă se pun struguri și smochine.

Tradiții și obiceiuri de Anul Nou

Odinioară, luna decembrie era numită și Undrea, dar și Luna lui Cojoc, Ningău sau Luna lui Andrei. În lumea satului românesc, tradițiile, obiceiurile și datinile păstrate reprezintă tezaurul național nescris și înțelepciunea populară.

Lista tradițiilor și a obiceiurilor românești cuprinde, pe lângă colinde, jocuri cu măști, alaiuri, teatru popular și dansuri specifice finalului de an.

Plugușorul este un obicei practicat de români, încă din cele mai vechi timpuri, de sărbătoarea Anului Nou.

„Uratul cu plugul sau cu plugușorul practicat de copii și de feciori în grupuri separate implică uneori prezența fizică a plugului. Textul, o istorie versificată a facerii de pâine (colac), întrunește trăsăturile necesare mitului. Recitat în timp sacru, plugușorul povestește despre nașterea pâinii la care participă succesiv aproape toți membrii comunității, iar în cele din urmă colacul este împărțit tuturor. Satul întreg se adună în colacul care îi conține simbolic pe toți și se desface

apoi în bucățile împărțite egal. Trupul pâinii va trăi identic în fiecare dintre actorii și martorii ritului”, scrie Șerban Anghelescu în „Sărbători de iarnă”.

Obicei agrar, structurat după modelul colindelor, Mersul cu Buhaiul este o datină păstrată de sute de ani în satele românești. Obiceiul Buhaiului se practică în ajunul Anului Nou, între asfințit și miezul nopții. Obiectul buhai este o bărbântă (putină) cu unul dintre capete acoperit de o bucată de piele de oaie foarte bine întinsă, din centrul căreia atârnă o slimnă (coamă) din păr de cal, ce produce un sunet grav, ciudat și nemuzical, care amintește de mugetul unui taur.

Uneori buhaiul este împodobit și i se pun coarne de berbec învelite în hârtie colorată și ciucuri. Grupurile de urători poartă costume tradiționale, căciuli împodobite, bice și clopoței, fiind răsplătiți de gazde cu mere, nuci, covrigi și colăcei.

Un alt obicei arhaic care se petrece în seara Anului Nou este Jocul Ursului, un joc popular cu măști, cu caracter augural, format din urători deghizați. Masca-costum este lucrată din blana unui animal întreg și este împodobită la cap cu doi canafi (ciucuri) de culoare roșie. Jocul Ursului este aducător de fertilitate, iar sunetele fluierului, ale tobelor și ale tălăngilor vor avea ca rezultat scoaterea căldurii din pământ și astfel solul va fi mai productiv.

Jocul Caprei este un obicei străvechi, ce se păstrează încă la români și face parte din tradițiile de iarnă. În ziua de Anul Nou, prin teatrul folcloric pe care Jocul Caprei îl prezintă trecând printr-un ciclu de „transformări” (moarte, înmormântare, bocete, înviere), participăm în fapt la un ritual dramatic împletit cu elemente de cult.

Potrivit tradițiilor românești, mersul cu Capra, cât și primirea urătorilor în fiecare casă de creștini aduc noroc și belșug în gospodărie, fiind totodată un obicei important și pentru agricultorii care considerau Jocul Caprei o chemare a forței divine pentru atragerea roadelor bogate. Animal de cult, în vechime, capra a fost asociată cultului fertilității. Actul ritual al acestui joc simbolizează înmormântarea anului vechi și renașterea anului nou.

Un alt obicei de Anul Nou, Umblatul cu Sorcova este practicat mai cu seamă de copii. Etimologia cuvântului „sorcova” vine din bulgară, de la cuvântul surov, care înseamnă “verde crud” și face referire la ramura verde înbobocită pe care o foloseau urătorii în vechime. Pentru urător, Sorcova ține loc de baghetă magică și are calitatea de a transmite sănătate și tinerețe

celui colindat.

Superstiții de Anul Nou

Unele dintre cele mai cunoscute superstiții respectate de români sunt legate de bani, noroc și roade.

În noaptea dintre ani, se spune că este bine să avem bani în buzunar, dar și că nu este bine să dăm bani pe 31 decembrie și 1 ianuarie, ca să nu rămânem fără bani tot anul ce vine. În unele zone ale țării, femeile coc o pâine în care ascund bani, iar cel care găsește monedele va avea noroc de bani tot anul.

Pentru atragerea norocului, se consideră că este bine să avem vâsc pe masă, în noaptea de Revelion, dar și struguri și smochine, pentru belșug.

O altă superstiție legată de belșug, pe care mulți o și respectă, spune că este bine ca prima persoana care intră în casă în prima zi a Anului Nou să fie un bărbat brunet (se spune că blonzii și roșcații sunt aducători de ghinion, iar femeile de asemenea). Musafirul trebuie să intre în casă cu o crenguță de vâsc, pâine și sare.

În noaptea dintre ani se spune că este bine să purtăm ceva roșu, iar pe 1 ianuarie să avem haine noi, pentru noroc.

Din bătrâni se știe că nu e bine să fie agățat calendarul anului nou înainte ca cel în curs să se fi sfârșit, pentru că aduce ghinion.

O altă superstiție este legată de faptul că cine va dormi în ziua de Sfântul Vasile va fi leneș tot anul.

În prima zi a anului nu este bine să aruncăm nimic, nici măcar gunoiul, pentru că dăm cu

picioarul norocului. Se mai spune că în noaptea dintre ani nu se gătește mâncare din carne de pasăre, deoarece, așa cum găina scormonește pământul și îl împrășteie, tot așa se risipesc norocul și bunăstarea casei.

În prima zi din noul an nu se mătură, nu se spală, pentru a nu atrage sărăcirea casei.

Sursa: News.ro